

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

ÎNCHEIERE

cu privire la inadmisibilitatea recursului declarat de Ana Gîrlea reprezentată de avocatul Victor Burac,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Ana Gîrlea împotriva lui Anatolie Galbur, Ghenadie Catlabuga, Viorica Rusnac, Nicolai Fortuna și Clavdia Oprea privind constatarea nulității actelor juridice, cu aplicarea parțială a efectelor nulității și încasarea sumei pentru care a fost înstrăinat bunul mobil,

împotriva deciziei din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău,

(Dosarul nr. 2ra-1381/23
NR. PIGD 2-19115010-01-2ra-05092023)

Recurs declarat după 01 septembrie 2023. Argumentele recursului nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă.

Judecătoria Chișinău, sediul Centru, jud. M. Alexei,
Curtea de Apel Chișinău, jud. A. Panov, A. Braga, V. Mihaila

03 septembrie 2025

Textul corespunde originalului

Examinând în lipsa părților admisibilitatea recursului declarat de Ana Gîrlea reprezentată de avocatul Victor Burac,

Curtea Supremă de Justiție, în completul compus din:

Stela Procopciuc, *Președinte*,

Gheorghe Stratulat,

Ion Munteanu, *judecători*,

constată următoarele:

ÎN FAPT

1. La 08 iulie 2019, Ana Gîrlea a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Galbur, Ghenadie Catlabuga, Viorica Rusnac cu privire la constatarea/declararea nulității sau anularea actelor juridice cu aplicarea efectelor nulității actelor juridice.

2. Prin cererea de concretizare, înregistrată la 21 octombrie 2021, reclamanta Ana Gîrlea reprezentată de avocatul Victor Burac a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Anatolie Galbur, Ghenadie Catlabuga, Viorica Rusnac, Nicolai Fortuna, Clavdia Oprea prin care a solicitat constatarea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a vehiculului, neaplicarea efectelor nulității actelor juridice contestate prin prisma art. 331 alin. (1) Cod civil, precum și încasarea solidară din contul pîrîților a sumei de 4 000 euro, care constituie 1/2 din suma reală pentru care a fost înstrăinat vehiculul de model Land Rover Freelander II, anul producției 2008, proprietate comună în devălmășie.

3. În motivarea acțiunii, a indicat că la 20 mai 2011 între reclamantă și pârâțul Anatolie Galbur a fost încheiată căsătoria. Pe parcursul căsătoriei, la 30 octombrie 2013 a fost procurat automobilul model Land Rover Freelander II, anul producției 2008, nr. de identificare (VIN) xxx. Deoarece acest bun a fost procurat în perioada căsătoriei, bunul mobil respectiv se prezuma a fi proprietate comună în devălmășie a lui Anatolie Galbur și reclamantă. Traiul în comun a reclamantei cu pârâțul Anatolie Galbur a încetat de facto în iulie 2017, iar acest fapt a fost recunoscut de însăși Anatolie Galbur în cererea inițială de divorț, depusă în instanța de judecată la 03 iulie 2018.

4. A menționat că, la scurt timp după depunerea cererii de divorț, la 19 iulie 2018, pârâțul Anatolie Galbur, care locuia de aproximativ un an într-o altă familie, fără consimțământul și cunoștința reclamantei, a înstrăinat automobilul menționat către Gheorghe Catlabuga la un preț derizoriu, de 30.000 lei. Totuși, din recipisele existente la dosarul cauzei, semnate personal de către Anatolie Galbur, rezultă în mod incontestabil că valoarea reală de înstrăinare a aceluiași bun mobil a fost de 8000 euro.

5. A notat că, automobilul sus-indicat într-adevăr a fost înstrăinat la prețul de 8000 euro, fapt confirmat de însăși Anatolie Galbur în explicațiile depuse în ședința din 10 mai 2022, astfel prin prisma art. 131 alin. (4) Cod de procedură civilă, reclamanta este degrevată de povara probațiunii.

6. A evidențiat că, deoarece automobilul sus-indicat a fost înstrăinat de Anatolie Galbur la preț fictiv, precum și înstrăinarea bunului comun a avut loc peste un an de la încetarea traiului în comun, fără cunoștința și acordul reclamantei, careva mijloace aferente înstrăinării cotei sale în mărime de 50% din automobil reclamanta niciodată nu a primit, sunt incidente prevederile art. 221 Cod civil (în redacția în vigoare la data încheierii contractului de vânzare-cumpărare din 19.07.2018).

7. Totodată, deoarece reclamanta nu a primit nimic din înstrăinarea automobilului respectiv, deși era proprietara cotei părți ideale de 50% din bunul mobil înstrăinat, reclamantei i s-a încălcat dreptul de proprietate. Anume din aceste considerente, solicită reclamanta declararea nulității contractului inițial, din 19 iulie 2018 de înstrăinare a automobilului de către Anatolie Galbur în favoarea lui Gheorghe Catlabuga, cu încasarea de la Anatolie Galbur a sumei de 4 000 euro, echivalentul cotei de 50% din prețul de înstrăinare.

8. Referitor la nulitatea celorlalte contracte, ulterioare, invocă reclamanta două temeuri de nulitate, anume: faptul că contractele respective au fost fără cauză legală dacă contractul inițial din 19 iulie 2021 este nul, atunci rezultă că cumpărătorul Gheorghe Catlabuga nu era în drept să înstrăineze automobilul în litigiu, astfel contractele respective sunt lovite și ele subsecvent de nulitate prin prisma prevederilor art. 206, 207, 220 Cod civil.

POZIȚIA PRIMEI INSTANȚE

9. Prin hotărârea din 24 mai 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, s-a respins ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată depusă de Ana Gîrlea împotriva lui Anatolie Galbur, Ghenadie Catlabuga, Viorica Rusnac, Nicolai Fortuna și Clavdia Oprea privind constatarea nulității actelor juridice, cu aplicarea parțială a efectelor nulității și încasarea sumei pentru care a fost înstrăinat bunul mobil. S-a dispus de a încasa de la Ana Gîrlea în beneficiul lui Anatolie Galbur cheltuielile de judecată cu titlu de asistență juridică în mărime de 2 500 lei.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE APEL

10. La 25 mai 2022, Ana Gîrlea reprezentată de avocatul Victor Burac a declarat apel împotriva hotărârii din 24 mai 2022 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, solicitând casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral.

POZIȚIA INSTANȚEI DE APEL

11. Prin decizia din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins cererea de apel declarată de Gîrlea Ana și s-a menținut hotărârea Judecătorei Chișinău, sediul Centru din 24 mai 2022. S-a dispus de a încasa de la Ana Gîrlea în beneficiul lui Anatolie Galbur cheltuielile de asistență juridică în sumă de 700 lei.

12. În motivarea soluției, instanța de apel a reținut că, la 20 mai 2011, Anatolie Galbur și Ana Gîrlea au încheiat căsătoria, fapt confirmat prin certificatul de căsătorie seria CS-V 0914343, eliberat la 20 mai 2011. Prin hotărârea din 29 iulie 2020 a Judecătorei Chișinău, sediul Centru, menținută prin decizia Curții Supreme de Justiție din 21 aprilie 2021, căsătoria încheiată între părți a fost desfăcută.

13. Instanța de apel a reținut că, potrivit adevărîței eliberată de IP ”Agenția Servicii Publice” nr.1159VP din 06 iulie 2020 se atestă că, în baza datelor din Registrul de Stat al Transporturilor, mijlocul de transport LAND ROVER FREELANDER II, a/f 2008, cod VIN xxx, motor nr.xxx, la data de 30 octombrie 2013 a fost înmatriculat inițial cu drept de proprietate pe numele lui Anatolie Galbur, cu eliberarea certificatului de înmatriculare CRB 140.

14. La 19 iulie 2018, a fost încheiat contractul de vânzare-cumpărare între Anatolie Galbur în calitate de vânzător și Ghenadie Catlabuga în calitate de cumpărător, prin care ultimul a cumpărat același mijloc de transport LAND ROVER FREELANDER II, la prețul de 30 000 lei.

15. Ulterior, prin contractul de vânzare-cumpărare din 06 noiembrie 2018 Ghenadie Catlabuga în calitate de vânzător a vândut, iar Viorica Rusnac în calitate de cumpărător a cumpărat mijlocul de transport LAND ROVER FREELANDER II, a/f 2008, cod VIN xxx, motor nr. xxx la prețul de 10 000 lei.

16. Succesiv, conform contractului de vânzare-cumpărare din 07 septembrie 2019 Viorica Rusnac în calitate de vânzător a vândut, iar Nicolai Fortuna în calitate de cumpărător a cumpărat același mijloc de transport LAND ROVER FREELANDER II, la prețul de 10 000 lei.

17. Potrivit contractului de vânzare-cumpărare din 10 octombrie 2020, Nicolai Fortuna în calitate de vânzător a vândut, iar Clavdia Oprea în calitate de cumpărător a cumpărat același mijloc de transport LAND ROVER FREELANDER II, la prețul de 10 000 lei.

18. Instanța de apel a evidențiat că după cum rezultă din materialele pricinii, înaintând acțiunea în judecată reclamanta Ana Gîrlea a solicitat declararea nulității contractelor de vânzare-cumpărare a vehiculului de model Land Rover Freelander II, invocând că tranzacțiile de înstrăinare a vehiculului indicat sunt lovite de nulitate absolută, prin prisma art. 220 alin. (1), 221 alin. (1), 228 alin. (1), 231 alin. (1), 369 alin. (1) Cod civil.

19. Instanța de apel reiterând prevederile art. 195, 216, 217 Cod civil, a explicat că nulitatea este sancțiunea care se aplică în cazul în care la încheierea actului juridic civil nu se respectă condițiile de valabilitate. În speță, reclamanta solicită declararea nulității absolute a contractelor de vânzare- cumpărare a autovehiculului în temeiul prevăzut de art. 221 alin. (1) Cod civil (în redacția până la 01.03.2019), care statuează că actul juridic încheiat fără intenția de a produce efecte juridice (actul juridic fictiv) este nul.

20. Totodată, instanța de apel a subliniat că actul juridic fictiv are menirea să creeze o aparență juridică pentru terți și implică o neconcordanță intenționată între voința reală și voința declarată, această neconcordanță având ca scop amăgirea terților.

21. Instanța de apel a menționat că, bunul mobil litigios - automobilul de model Land Rover Freelander II, reprezintă proprietate comună în devălmășie a foștilor soți Anatolie Galbur și Ana Gîrlea, fiind procurat la data de 30 octombrie 2013, în baza contractului de împrumut cu dobînda nr. AU/GA/3581 din 30 octombrie 2013, semnat dintre Anatolie Galbur și ÎM Credit Rapid SRL.

22. Instanța de apel a relevat că reclamanta, contrar art. 118 Cod de procedură civilă, nu a adus probe pertinente și admisibile ce ar confirma faptul că contractele de vânzare- cumpărare au fost încheiate fără intenția de a produce efecte juridice, fiind fictive. Astfel, nu constituie temei de nulitate a contractului de vânzare-cumpărare din 19 iulie 2018 încheiat între Anatolie Galbur și Ghenadie Catlabuga pretinsa lipsă a acordului reclamantei la înstrăinarea bunului. Or, după cum rezultă din art. 369 alin. (2) Cod civil (în redacția până la 01.03.2019), acordul scris al tuturor coproprietarilor devălmași este necesar pentru actele de dispoziție asupra bunurilor imobile proprietate comună în devălmășie, situație ce nu se atestă în speță.

23. Instanța de apel a reiterat că, în speță, obiect al contractului de vânzare-cumpărare încheiat între Anatolie Galbur și Ghenadie Catlabuga, și a tranzacțiilor subsecvente, îl constituie bunul mobil - autovehiculul de model LAND ROVER FREELANDER II, a/f 2008, cod VIN xxx, motor nr.xxx, prin urmare, la încheierea actelor de dispoziție asupra bunurilor mobile, nu este necesar acordul expres al celuilalt soț. Prin urmare, obiecțiile invocate de către apelantă în acest sens nu pot fi reținute, or, acordul celuilalt soț la înstrăinare, adică a Anei Gîrlea, este prezumat în temeiul art. 21 alin. (2) Codul familiei.

24. În altă ordine de idei, instanța de apel a menționat că prin recipisa din 08 noiembrie 2017, pârâtul Anatolie Galbur a împrumutat de la Ghenadie Catlabuga suma de 15 000 euro pentru necesități familiale, inclusiv achitarea creditului și reparația automobilului de model Land Rover Freelander II, cu n/î CRB 140.

25. La 03 iulie 2018, a fost încheiat contractul de fidejusiune nr. AU/GA/35S1-F între IM Credit Rapid SRL și Ghenadie Catlabuga, în calitate de fidejutor, care a garantat executarea integrală a condițiilor Contractului de împrumut cu dobândă nr. AU/GA/35S1 din 30 octombrie 2013, semnat dintre Anatolie Galbur și IM Credit Rapid SRL.

26. Instanța de apel a mai reținut că, prin recipisa din 19 iulie 2018, intimatul Ghenadie Catlabuga confirmă faptul că Anatolie Galbur a restituit din suma de 15 000 euro împrumutată la 08 noiembrie 2017 în baza recipisei suma de 8000 euro. Totodată, a confirmat faptul că suma de 8000 euro constituie valoarea autoturismului Land Rover cu numărul de înmatriculare CRB 140, VIN xxx care aparține cu drept de proprietate lui Anatolie Galbur. În același context, a informat că suma de 8000 euro se include și suma achitată în baza contractului de fidejusiune în mărime de 12 283 lei achitați la 03 iulie 2018 la Credit Rapid SRL.

27. Instanța de apel a conchis că, circumstanțele reținute supra atestă faptul că, pârâțul Anatolie Galbur a împrumutat de la Ghenadie Catlabuga suma de 15 000 euro pentru necesități familiale, iar conform contractului de vânzare-cumpărare din 19 iulie 2018 Anatolie Galbur a vândut, iar Ghenadie Catlabuga a cumpărat mijlocul de transport LAND ROVER FREELANDER II, cod VIN xxx, la prețului de 30 000 lei întru onorarea obligațiilor asumate în interesul familiei.

28. Prin urmare, instanța de apel nu a acceptat afirmațiile părții apelante cu privire la faptul că înstrăinarea mijlocului de transport care constituia bun proprietate comună în devălmășie a avut loc în perioada când soții locuiau separat și că a fost efectuată cu scopul de a diminua averea comună a soților, or, circumstanțele descrise supra atestă cert că tranzacția de vânzare-cumpărare a fost efectuată cu scopul stingerii obligațiilor asumate de către Anatolie Galbur în interesul familiei. Prin urmare, este imposibilă declararea nulității contractului de vânzare-cumpărare pe motivul invocat.

29. Instanța de apel a subliniat că actele cauzei denotă cert, faptul că inițial bunul litigios a fost vândut de către Anatolie Galbur lui Ghenadie Catlabuga, iar încheierea acestei convenții a urmărit scopul de a stinge datoriile asumate în interesul familiei și executarea obligațiilor pecuniare față de Ghenadie Catlabuga. Așadar, realitatea convenției de înstrăinare este dovedită și prin faptul că părțile convenției Anatolie Galbur și Ghenadie Catlabuga au avut intenția de a produce efecte juridice, adică de a preda bunul efectiv, or, în cadrul examinării cauzei s-a probat transmiterea efectivă a bunului, inclusiv prin încheierea contractelor de vânzare- cumpărare succesive.

30. Referitor la temeiul de nulitate a contractelor de vânzare-cumpărare invocat de către apelantă prin prisma prețului fictiv, instanța de apel a notat că obiecțiile privind diminuarea prețului bunului vândut urmează a fi respinse, or prețul a fost

stipulat de comun acord și a fost declarat pe propria răspundere a părților. Prin urmare, în lipsa unui probatoriu temeinic nu poate fi reținut faptul că prețul a fost diminuat, prețul fiind stabilit de comun acord de către părțile contractante.

31. Raportând respectivul temei de nulitate invocat de apelantă, la circumstanțele speței deduse judecării, instanța de apel a constatat că actele juridice a căror anulare se solicită, au fost legal încheiate, au produs efecte juridice și nu pot fi anulate doar din motive formale, întrucât pârâții Ghenadie Catlabuga, Veronica Rusnac, Nicolai Fortuna și Clavdia Oprea au fost cumpărători de bună credință.

32. În concluzie, instanța de apel a evidențiat faptul că reclamanta/apelantă nu a adus probe pertinente și admisibile ce ar confirma faptul că contractul de vânzare-cumpărare din 19 iulie 2018 dintre Anatolie Galbur și Ghenadie Catlabuga, precum și tranzacțiile subsecvente cu privire la același bun mobil, au fost încheiate fără intenția de a produce efecte juridice, fiind fictive. Prin urmare, se atestă ca fiind întemeiat raționamentul primei instanțe referitor la respingerea pretenției privind declararea nulității actelor juridice.

33. Soluționând chestiunea cu privire la cheltuielile de judecată, instanța de apel reiterând prevederile art. 94 alin. (1), 82, 96 alin. (1) și (1¹) Cod de procedură civilă, reținând probele prezentate pentru dovada cheltuielilor suportate, instanța de apel a apreciat caracterul rezonabil al cheltuielilor suportate de pârât în cadrul examinării cauzei în prima instanță, fiind justificată pretenția pârâtului Anatolie Galbur cu privire la încasarea din contul reclamantei a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 2 500 lei, confirmate prin bonul de plată nr. QL nr. 578742 din 03 mai 2022.

34. Subsidiar, cu referire la cheltuielile de asistență juridică suportate în instanța de apel, instanța de apel a conchis necesar a dispune încasarea de la Ana Gîrlea în beneficiul intimatului a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 700 lei, confirmate prin bonul de plată nr. QL 578752 din 14 februarie 2023.

35. În final, instanța de apel a notat că nu pot fi reține argumentele apelantei, precum că la adoptarea hotărârii au fost aplicate eronat normele de drept material și procedural, instanța nu a elucidat pe deplin toate circumstanțele pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii și probatoriul propus, deoarece acesta interpretează eronat normele de drept și situația de fapt, iar soluția primei instanțe este rezultatul unei interpretări corecte a normelor de drept material, cu aprecierea juridică convenită a probelor în conformitate cu art.130 Codul de procedură civilă și respectării prevederilor art.121 și 122 Cod de procedură civilă.

EXERCITAREA CĂII DE ATAC ÎN ORDINE DE RECURS

36. La 04 septembrie 2023, Ana Gîrlea reprezentată de avocatul Victor Burac declară recurs împotriva deciziei din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău, solicită admiterea recursului, casarea hotărârilor instanțelor ierarhic inferioare, cu emiterea unei noi hotărâri prin care să fie admisă integral acțiunea, ulterior concretizată.

ARGUMENTELE RECURSULUI

37. În motivarea recursului, invocă în esență argumente similare celor indicate în cererea de apel. Suplimentar, notează că decizia instanței de apel este nu doar eronată ci în mod evident arbitrară, fiind bazată pe aprecierea nerezonabilă a probelor din dosar, cu încălcarea regulilor de apreciere a probelor stabilite de art. 130 Cod de procedură civilă.

38. Consideră că, interpretarea dată de instanța de apel normei art.369 alin. (3) Cod civil, este contrară textului „ad literam” a normei respective, fiind în mod evident arbitrară. Or, instanța de apel în mod nejustificat a generat o prevedere/condiție cum că norma respectivă ar fi aplicabilă exclusiv bunurilor imobile, deși o asemenea limitare nu este consacrată în textul normativ invocat.

POZIȚIA INTIMAȚILOR

39. La 21 decembrie 2023, Clavdia Oprea depune referință la recursul declarat și solicită respingerea acestuia, ca fiind neîntemeiat. Suplimentar, menționează că automobilul aflat în litigiu este supus sechestrului, iar între foștii soți, Ana Gîrlea și Anatolie Galbur, există eventuale pretenții patrimoniale reciproce, care însă nu trebuie să afecteze dreptul de proprietate al subsemnatei. Aceasta a respectat forma legală a contractului, a acționat în calitate de cumpărător de bună-credință și a înregistrat oficial automobilul pe numele său.

40. La 26 septembrie 2024, Anatolie Galbur depune referință la recursul declarat și solicită declararea acestuia inadmisibil. Suplimentar, a evidențiat că temeiurile invocate în cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentei cu soluția pronunțată de instanța de apel.

LEGISLAȚIA RELEVANTĂ

41. Art. 429 alin. (1) din Codul de procedură civilă:

„(1) Pot fi atacate cu recurs deciziile pronunțate de curțile de apel în calitatea lor de instanțe de apel, cât și hotărârile pronunțate de curțile de apel.”

42. Art. 431 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Examinarea recursului împotriva deciziilor instanțelor de apel ține de competența Curții Supreme de Justiție.

(2) Asupra admisibilității recursului decide un complet din 3 judecători.”

43. Art. 432 alin. (1) lit. a)-f) și alin. (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul este admis dacă:

- a) interpretarea legii din hotărârea contestată este contrară jurisprudenței uniforme a Curții Supreme de Justiție;
- b) prin admiterea recursului, se schimbă sau se consolidează jurisprudența Curții Supreme de Justiție;
- c) a fost admis neîntemeiat un apel introdus tardiv sau a fost respins ca fiind tardiv un apel depus în termen;
- d) hotărârea sau decizia vizează drepturile persoanei care nu a fost atrasă în proces;
- e) hotărârea sau decizia este arbitrară ori se bazează în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor;
- f) instanța nu a fost compusă potrivit legii sau hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

(2) Temeiurile menționate la alin.(1) lit. d)–f) pot fi invocate în recurs doar dacă au fost invocate în apel sau dacă încălcarea a avut loc în instanța de apel.”

44. Art. 433 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă:

„(1) Cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care: f) recursul este vădit neîntemeiat.”

45. Art. 434 alin. (1) – (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) Recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

(2) Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.”

46. Art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă:

„(1) În cazul în care se constată existența unuia dintre temeiurile prevăzute la art.433, completul din 3 judecători, printr-o încheiere irevocabilă adoptată în lipsa părților, declară recursul inadmisibil.

(2) Încheierea privind inadmisibilitatea recursului, care conține sumar faptele cauzei, motivele și temeiul inadmisibilității, se publică pe pagina web oficială a Curții Supreme de Justiție și se expediază părților.”

MOTIVAREA INSTANȚEI

47. Referitor la termenul de depunere a recursului, Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție conchide că recurenta s-a conformat dispozițiilor art.434 Cod de procedură civilă, indicat la pct.45, și a depus în termen recursul la data de 04 septembrie 2023, în condițiile în care a recepționat copia deciziei din 14 iunie 2023 a Curții de Apel Chișinău la 04 iulie 2023.

48. Din analiza prevederilor legale reținute supra, rezultă că admisibilitatea/inadmisibilitatea recursului, urmează să însușească în condițiile Codului de procedură civilă exercitarea efectivă a unui control de legalitate veritabil bazat pe temeiuri concludente și serioase. Astfel, normele citate oferă un

drept exclusiv al instanței de recurs de a filtra cererile de recurs care nu prezintă o motivare suficient de serioasă.

49. În această ordine de idei, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție reține că, Codul de procedură civilă dezvoltă nu doar caracterul nedevolutiv al recursului, dar și cerința de seriozitate a cererii din perspectiva invocării unor veritabile și esențiale încălcări de drept procedural și material capabile să răstoarne deciziile instanței de apel contestate.

50. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează că pentru a trece testul de admisibilitate, cererea de recurs trebuie să conțină o motivare convingătoare și întemeiată în condițiile nominalizate mai sus. În consecutivitate, motivarea cererii de recurs în circumstanțele expuse se referă la formalitățile pe care trebuie să le întrunească cererea în vederea rezistării testului și filtrului de admisibilitate.

51. Completul de judecată atestă că, în condițiile speței, motivele de casare invocate în recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 din Codul de procedură civilă, deoarece se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de Curtea de Apel Chișinău și nu relevă interpretarea contrară a legii și aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural sau că aceasta s-ar baza în mod determinant pe aprecierea vădit nerezonabilă a probelor, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

52. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție menționează că recursul depus conține obiecții de fapt și de drept similare celor expuse în fața Curții de Apel Chișinău și cărora le-a fost dată apreciere în mod corespunzător. În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentului la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în prima instanță, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

53. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție notează faptul că dezvoltarea recursului trebuie să cuprindă o motivare corespunzătoare, în sensul arătării cu claritate a acelor critici, care sunt de natură a învedera netemeinicia hotărârii/deciziei și care se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 Cod de procedură civilă.

54. Nu este suficientă simpla expunere a circumstanțelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea motivelor de netemeinicie pe care se bazează, precum și dezvoltarea lor. Motivarea recursului însemnând nu doar exprimarea nemulțumirii față de actul de dispoziție pronunțat în apel, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părții, instanța a pronunțat o hotărâre neîntemeiată.

55. Recursul nu se poate limita la o simplă indicare a textelor de lege, ci implică determinarea greșelilor imputate Curții de Apel Chișinău și o minimă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum și indicarea probelor pe care se bazează aceste critici. Simpla trimitere la un text de lege, fără explicarea pretensei interpretări și/sau aplicării eronate a prevederilor legale de către Curtea de Apel Chișinău, nu echivalează cu un argument. Dacă ar proceda la examinarea unui asemenea pretins argument, completul de judecată al Curții Supreme de Justiție s-ar substitui autorului recursului, fapt care ar echivala cu un control efectuat din oficiu.

56. Completul de judecată al Curții Supreme de Justiție accentuează că admisibilitatea recursului trebuie privită și în contextul rolului și funcției legale a instanței judecătorești supreme care constă, în special, în asigurarea și interpretarea uniformă a legilor la examinarea cauzelor. Astfel, motivarea oricărei cereri de recurs trebuie să țină cont pentru a trece filtrul de admisibilitate și a avea succes, de aceste însușiri de ordin legal fundamental.

57. În acest sens, CtEDO în jurisprudența sa constantă statuează că dreptul de acces la instanțe nu este absolut. Există limitări implicit admise (a se vedea hotărârile CtEDO [Golder c. Regatul Unit](#), 1975, §38; [Stanev c. Bulgariei](#) [MC], 2012, §230). Acesta este în special cazul condițiilor de admisibilitate a unui recurs, întrucât prin însăși natura sa necesită o reglementare din partea statului, care se bucură în această privință de o anumită marjă de apreciere (a se vedea hotărârea CtEDO [Luordo c. Italiei](#), 2003, §85). Condițiile de admisibilitate ale unui recurs pot fi mai stricte decât pentru un apel (a se vedea hotărârea CtEDO [Levages Prestations Services c. Franței](#), 1996, §45).

58. Curtea de la Strasbourg a mai reiterat că modul de aplicare a art. 6 din CEDO procedurilor în fața instanțelor ierarhic superioare depinde de specificul acestor proceduri, urmând a se ține cont de totalitatea procedurilor în sistemul de drept național și de rolul instanțelor ierarhic superioare în acest sistem (a se vedea hotărârea CtEDO [Botten c. Norvegiei](#), 1996, §39). La fel, conform jurisprudenței CtEDO, procedurile cu privire la admisibilitatea căii de atac și procedurile care implică doar chestiuni de drept, și nu chestiuni de fapt, pot fi conforme cu cerințele articolului 6 § 1 (a se vedea hotărârea CtEDO [Helmers c. Suediei](#), 1991, §31, 36).

59. În conformitate cu art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 alin. (1) lit. a) și art. 440 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă,

COMPLETUL, CU UNANIMITATE DE VOTURI,

Declară inadmisibil recursul depus de Ana Gîrlea reprezentată de avocatul Victor Burac.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecător

Stela Procopciuc

Judecători

Gheorghe Stratulat

Ion Munteanu